

wspomnienie liturgiczne – 11 PAŹDZIERNIKA

W dniu 11 października martyrologium rzymskie wspomina św. Gummara, Belgijskiego rycerza, a później pustelnika z VIII wieku.

Martyrologium podaje, że św. Gummar ... miał bardzo złośliwą żonę, która pod jego nieobecność zadrezczała poddanych. Po jednej z wypraw przeprosił poddanych, zostawił żonę i oddał się życiu pustelniczemu co spowodowało, że został włączony w poczet świętych i został ogłoszony patronem mężów mających złośliwe żony. Najprawdopodobniej św. Gummar zmarł około 775 roku.

Więcej szczegółów na temat tej postaci znajdujemy w opracowaniu "Księga imion i świętych" w opracowaniu H. Frosa SJ i Franciszka Sowy. Czytamy tam: św. Gummar jest patronem Lier (we Flandrii). Tego świętego znamy wyłącznie

z hagiograficznych opowiadań, które powstały w trzy stulecia po tym, o czym mówią. Są to ponadto opowiadania mało jasne, wymagające dodatkowych analiz. Można więc jedynie zakładać, że Gummar lub może Guntmar był w epoce frankońskiej właścicielem dóbr w okolicy, o której mowa. Usunął się potem do samotni i zbudował oratorium pod wezwaniem św. Piotra. Zmarł 11 października.

Legenda chce ponadto widzieć w nim młodzieńca, wysłanego przez rodziców na dwór Pepina Krótkiego. Król powierzył mu wysoki urząd i przynaglił do poślubienia jakiejś Grimmary. Gdy po siedmiu latach wojaczki Gummar wrócił do domu, dowiedział się, że żona uciskała służbę i oskarżała ją o zbrodnie, aby pojąć jej trzody. Naprawił wówczas krzywdy, a potem wybrał się z pielgrzymką do Rzymu. Ale już po dniu drogi, pośród przedziwnych wydarzeń, dowiedział się od anioła, że pielgrzymki należy zaniechać, a osiadłszy w pustelni wieść życie oddane kontemplacji. W tej też pustelni zmarł w r. 775.

Jak pokazuje postać tego świętego nawet posiadanie złośliwej żony może być główną przyczyną świętości. Uczmy się więc od niego jak przeciwności, których doświadczamy w życiu, przekuwać na niezniszczalny skarb w niebie.